

Formanden: Til denne Sags Behandling i dette Møde udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sættes til Forhandling.

Jørgensen: Formaalet med det Lovforslag, som nu foreligger til Behandling, er ved Ændringer i § 2 i Lov Nr. 95 af 29. Marts 1924 at lempe Vilkaarene for Ydelsen af de Statsafgifter, hvis Afløsning denne Lov havde gjort tvungen.

Ved Lov af 29. April 1913 blev der aabnet Adgang for saadanne Ydere, der havde aarlige Ydelser til Statskassen af forskellig Art, særlig hvilende paa Ejendomme i Frederiksborg Amt og Bornholms Amt, men i øvrigt ogsaa andre Steder i Landet, til en frivillig Afløsning af disse Byrder, og jeg mener, det maa siges, at de Vilkaar, hvorpaa de skulde kunne afløse disse Afgifter, var ret gunstige. Loven af 1913 bestemte, at Afløsningen skulde kunne ske ved en Omregning af Ydelserne i Penge paa Grundlag af Kapitelstaksterne for Aarene 1889—1912 med Udskydelse af de to højeste og de to laveste Takster. Der blev ogsaa paa anden Maade foretaget forskellige Nedsættelser i de Beløb, der skulde betales, saa alt i alt maa man vel sige, at det var ret gunstige Vilkaar, der ved denne Lov blev givet Yderne. Paa den anden Side kan man vel ogsaa sige, at Statskassen kunde have en vis Interesse i at faa disse aarlige Ydelser afløst en Gang for alle, thi adskillige af disse Ydelser var saa ringe, at det Arbejde, som de paabyrdede Amtstuerne ved Regnskabsføring og Regnskabsrevision, mange Gange slet ikke stod i Forhold til Beløbets Størrelse.

Men til Trods for, at Vilkaarene for Afløsningen af Afgifterne maatte siges at være gunstig, viste det sig, at det ikke var en ret stor Part af Yderne, der benyttede sig af den Adgang, som Loven af 1913 gav dem. Det var kun en ringe Part, der gik til at afløse Byrderne. Dette medførte, at man i Rigsdagen i Slutningen af Samlingen 1924—25 tog Spørgsmaalet op og ved Lov af 29. Marts 1924 fastsatte en tvungen Afløsning paa et Aaremaal af 5 Aar for de største Ydelsers Vedkommende og et kortere Aaremaal for de mindres. Nu indtraf der det uheldige for Yderne, at medens den frivillige Afløsning kunde have fundet Sted i en Tid, som man maatte anerkende var en Opgangstid for Landbruget, kom den tvungne Afløsning til at foregaa i en Tid,

som maatte siges at være nedadgaaende. Det har ført med sig, at adskillige af Yderne har haft Vanskelighed ved at skaffe disse Beløb til Veje, og i hvert Fald for Frederiksborg Amts Vedkommende har de paagældende gentagne Gange henvendt sig til Repræsentanterne derudefra i dette høje Ting og anmodet dem om at medvirke til, at der skete en Ændring i dette Forhold. De paagældende Repræsentanter for de forskellige Partier her i Folketinget har forhandlet med Finansministeren om Sagen, og det har resulteret i det Lovforslag, som nu er lagt paa Rigsdagens Bord.

Lovforslaget gaar ud paa at ændre § 2 i Lov af 29. Marts 1924 for de 3 sidste Stykkes Vedkommende. De mindste Afløsningssummer, de, som var under 10 Kr. og mellem 10 og 25 Kr., skulde i Henhold til den gældende Lov allerede være indbetalt, men for Afløsningssummerne over 25 Kr. er der sket en Forlængelse af Fristerne. Tidligere var det saadan, at de aarlige Terminer indtraf i April og Oktober, saaledes at et vist Beløb skulde betales hver Termin. Af praktiske Grunde har man ikke ved dette Lovforslag ændret Størrelsen af det Beløb, der skal indbetales i Terminen, men man er gaaet en anden Vej, idet man har udskudt April Termin, saaledes at der nu kun skal foretages Indbetaling i een Termin aarlig, og dertil har man valgt Oktober Termin, som man mener vil være den heldigste, da den falder efter Høsten. Den Brøkdæl af hele Afløsningssummen, som skal indbetales, har man ikke rørt ved undtagen for Afløsningssummer, der ligger over 1000 Kr. Efter den gældende Lov er det saaledes, at der skal betales $\frac{1}{10}$ hver Termin, men foruden den Lempelse, at de paagældende nu slipper med at betale $\frac{1}{10}$ een Gang aarlig, indeholder dette Lovforslag yderligere den Lempelse, at man gaar ned fra $\frac{1}{10}$ til $\frac{1}{15}$ aarlig. Det er Lempelser, som jeg mener vil være af Betydning for de paagældende, og som jeg tror i nogen Grad vil kunne bringe dem ud over de Vanskeligheder, de er i.

Nu er det klart, at naar disse Afgifters Erlæggelse til Statskassen bliver fordelt over et længere Aaremaal, vil det betyde et Rentetab for Statskassen, og da Lovforslagets Hensigt jo ikke har været at yde et Tilskud, men kun at søge Afdragstiden forlænget og dermed gøre den lempeligere, er der i § 2 i det foreliggende Lovforslag indført en Bestemmelse om, at der skal indbetales en Rente til Staten af de Summer, der er tilbage. Denne Rente er fastsat til 1 pCt. af den oprindelige Afløsningssum. Naar man har fastsat 1 pCt. af det oprinde-